

بررسی مشکلات مربیان پرستاری هنگام ارزشیابی بالینی

دانشجویان پرستاری دانشکده پرستاری و مامائی

دانشگاه علوم پزشکی ایران

استنباطی استفاده شده است. نتایج بدست آمده نشان داد که بیشترین مشکل را مربیان پرستاری هنگام ارزشیابی بالینی در رابطه با ابزار ارزشیابی (۵۵ درصد) و کمترین مشکل را در رابطه با ویژگیهای دانشجویان (۳۶/۳ درصد) داشته‌اند. هم‌چنین نتایج بدست آمده نشان دادند که ارتباط معنی‌داری بین مشکلات دانشجویان پسر و دختر وجود داشته است.

در پایان کاربرد نتایج حاصل از پژوهش در آموزش پرستاری، مدیریت آموزشی و خدمات پرستاری مورد بحث قرار گرفته، جهت انجام پژوهش‌های بعدی پیشنهاداتی در زمینه‌های مربوط به پژوهش ارائه گردیده است.

بيان مسئله پژوهش

در ۵۰ سال اخیر رشته پرستاری دستخوش تغییرات خاصی در نظام و مفاهیم پرستاری شده است. با این حال هنوز مسئله

ایران در سال ۱۳۷۲ انجام گرفته است. اهداف پژوهش شامل: تعیین ویژگیهای واحدهای مورد پژوهش، تعیین مشکلات واحدهای مورد پژوهش هنگام ارزشیابی بالینی در رابطه با برخی ویژگیهای دانشجویان پرستاری، تعیین مشکلات مربیان پرستاری هنگام ارزشیابی بالینی در رابطه با محیط و زمان کارورزی، تعیین ارتباط بین مشکلات ارزشیابی بالینی و برخی ویژگیهای واحدهای مورد پژوهش می‌باشد.

جامعه پژوهش را کلیه مربیان تشکیل میدادند که به هنگام پژوهش سرپرستی آموزش بالینی دانشجویان پرستاری را در گروههای جراحی - داخلی، کودکان، روانی، مدیریت، مادران و نوزادان عهده‌دار بوده‌اند. ابزار گردآوری اطلاعات پرسشنامه بوده است. داده‌های گردآوری شده در قالب ۲۷ جدول تهیه و تنظیم گردیده است و جهت تجزیه و تحلیل آنها از آمار توصیفی و

پژوهشگر:
فخرالملوک معزی، عضو هیأت علمی دانشکده پرستاری و مامایی
دانشگاه علوم پزشکی ایران
استاد راهنما:

خانم زینب بیابانگردی عضو هیأت علمی دانشکده پرستاری و مامائی
دانشگاه علوم پزشکی ایران

استاد مشاور:
خانم ربابه شکرابی عضو هیأت علمی دانشکده پرستاری و مامایی
دانشگاه علوم پزشکی ایران

استاد آمار:
آقای دکتر محمود محمودی عضو هیأت علمی دانشکده بهداشت
دانشگاه علوم پزشکی تهران

چکیده پژوهش:
این پژوهش از نوع مطالعه زمینه‌ای است که به منظور بررسی مشکلات مربیان پرستاری هنگام ارزشیابی بالینی دانشجویان پرستاری در دانشکده پرستاری و مامائی دانشگاه علوم پزشکی

این مشکلات با عواملی چون نظارت بالینی، تجربیات بالینی، سیاست‌های خدمات موسسات آموزشی و تنوع در روند خدماتی و وسائل رفاهی در ارتباط می‌باشند. در بعضی دانشگاهها حتی فاصله جغرافیائی بین محیط عملی و کارآموزی را بر آموزش بالینی موثر دانسته و در نظر گرفته‌اند.

بطور کلی نقش مریبی می‌تواند در چگونگی کنترل آموخته‌های فرآگیر و کاربرد آن در بالین مهم باشد و حال آنکه مکرراً مریبیان جهت نحوه انجام این کنترل و ارزیابی مورد بازخواست قرار می‌گیرند، بطوريکه وود^۴ (۱۹۸۶) پژوهشی در خصوص مریبیان و آموزش بالینی انجام داد و در آن مشخص شد که "جوابگوئی" به دانشجویان و مسئولین در مورد چگونگی انجام ارزیابی از مسائل نگران کننده برای مریبیان محسوب می‌گردد. وی می‌افزاید "جوابگوئی" به چگونگی ارزیابی فقط مختص مریبیان نیست بلکه موسسه و مسئولان ذیربطر نیز در این امر سهیم می‌باشند.

احمدی المشیری (۱۳۶۹) پژوهشی تحت عنوان بررسی مقایسه‌ای نظرات مریبیان و دانشجویان پرستاری از نحوه ارزشیابی بالینی دانشجویان پرستاری دانشگاه‌های علوم پزشکی موجود در تهران انجام داده است. فقط ۸/۳ درصد دانشجویان پسر و ۶/۶ درصد دانشجویان دختر بیان داشته‌اند که فرم ارزشیابی آنان مناسب است. ابزار ارزشیابی آموزش بالینی باید "معتبر" و "قابل اعتماد" و صحیح باشد، بطوری که بتواند همان چیزی را که برای سنجش در نظر گرفته‌اند اندازه بگیرد. به همین دلیل در مبحث ارزیابی دانشجویان اولویتی که مطرح است نیاز به داشتن ابزار برآورده کننده‌ای است که مفیدتر از ابزارهایی باشد که در حال حاضر از آنها استفاده می‌شود.

بنابراین اصلاح نظام آموزش پرستاری و پی‌ریزی کارهای عملی بر اساس تحقیقات هر دو از مواردی هستند که بستگی تام به موضوع ارزشیابی دانشجویان دارند.

شاه و پنی پیکر^۳ (۱۹۹۲) می‌نویسد: مریبیان پرستاری با مشکلات ذاتی بسیاری در آموزش بالینی مواجه شده‌اند.

سازماندهی دروس بالینی و سنجش دانشجو لاینحل باقی مانده است. فلیس کارنز^۱ (۱۹۹۱) در پژوهشی که در ۱۹۸ مدرسه پرستاری تحت عنوان ساختار بالینی و ارزشیابی در تکذیس انجام داده است در پاسخ به این سوال که چند سال است از این روش ارزشیابی استفاده می‌کنند؟ ۴۴ درصد پاسخها مشخص نمود که ۵ سال و ۳۷ درصد بین ۱۰-۶ سال و ۲۰ درصد بین ۱۱-۱۹ سال و ۲۷ درصد گفته‌اند که بیشتر از ۲۰ سال است که از این روش ارزشیابی استفاده می‌کنند. ۷۲ درصد گفته‌اند که از ابزار مختلف برای سنجش آموزش بالینی دانشجو استفاده می‌کنند. فقط ۱۳ درصد پاسخها مشخص نمود که ابزار ارزشیابی موجود بنحوی توانایی دانشجو را در کارهای بالینی اندازه‌گیری می‌کنند.

کتس^۲ (۱۹۹۲) معتقد است باید به لزوم تشخیص مهارتهای پرستاری توجه داشت. و لازم است یک مبنای علمی برای ابزار ارزیابی مورد استفاده قرار گیرد. ولی باید اعتراف کرد که نمی‌توان حوزه مراقبت‌های بهداشتی را نادیده گرفت زیرا روش ارزیابی قابل و رایجی برای آن در دست نیست.

1- phylis karnes

2- Coats

3- shah & penny packer

4- Wood

- ۱- ویژگیهای فردی مریبان پرستاری چیست؟
- ۲- مریبان پرستاری هنگام ارزشیابی بالینی در رابطه با برخی ویژگیهای دانشجویان پرستاری چه مشکلاتی دارند؟
- ۳- مریبان پرستاری هنگام ارزشیابی بالینی در رابطه با ابزار ارزشیابی بالینی چه مشکلاتی دارند؟
- ۴- مریبان پرستاری هنگام ارزشیابی بالینی در رابطه با محیط و زمان کارورزی چه مشکلاتی دارند؟
- ۵- ارتباط برخی ویژگیهای مریبان با مشکلات ارزشیابی بالینی چیست؟

روش پژوهش

الف - نوع پژوهش:

این پژوهش یک مطالعه زمینه‌ای است که به منظور بررسی مشکلات مریبان پرستاری بهنگام ارزشیابی بالینی دانشجویان پرستاری و چگونگی ارتباط عواملی از قبیل سن، وضعیت تاہل، میزان تحصیلات، سابقه خدمتی، سابقه خدمات آموزشی، سابقه تدریس بالینی مریبان و مشکلات موجود صورت گرفته است.

ب - جامعه پژوهش:

در این پژوهش کلیه مریبان

- ۱- حیطه مهارت‌های عملی (روانی - حرکتی) و حیطه مهارت‌های ذهنی (شناختی) می‌داند.

اهداف پژوهش

۱- اهداف کلی:

- ۱- تعیین مشکلات مریبان پرستاری در رابطه با ارزشیابی بالینی دانشجویان پرستاری
- ۲- ارائه پیشنهاداتی برای کاربرد یافته‌ها
- ۳- ارائه پیشنهاداتی برای پژوهش‌های بعدی

۲- اهداف ویژه:

- ۱- تعیین ویژگیهای مریبان پرستاری
- ۲- تعیین مشکلات مریبان پرستاری هنگام ارزشیابی بالینی در رابطه با برخی ویژگیهای دانشجویان پرستاری
- ۳- تعیین مشکلات مریبان پرستاری هنگام ارزشیابی بالینی در رابطه با ابزار ارزشیابی
- ۴- تعیین مشکلات مریبان پرستاری هنگام ارزشیابی بالینی در رابطه با محیط و زمان کارورزی
- ۵- تعیین ارتباط برخی از ویژگیهای مریبان پرستاری در رابطه با مشکلات ارزشیابی بالینی دانشجویان پرستاری

سؤالهای پژوهش

چهار چوب پنداشتی

چهار چوب پنداشتی این پژوهش بر مبنای ارزشیابی بالینی است.

یکی از اجزاء مهم و لاینفک یادگیری و برنامه آموزش، ارزیابی است. ارزیابی در آموزش عبارت است از فرآیند قضاؤت در مورد موثر بودن تجارب آموزش از طریق یک اندازه‌گیری صحیح. ارزیابی شامل یک فرآیند مداوم از جمع آوری، ضبط و تفسیر کردن اطلاعات است. اجرای ارزشیابی آخرین حلقة از فعالیت آموزشی و تکمیل کننده سایر فعالیت‌های معلم است. در این فعالیت معلم با استفاده از روش‌ها و فنون مختلف اندازه‌گیری و ارزشیابی، بازده یادگیری دانشجویان را می‌سنجد و توفیق آنان را در دستیابی به هدفهای آموزشی تعیین می‌کند. همچنین با این کار معلم میزان موفقیت یا شکست خود را در پیاده کردن مراحل مختلف طرح آموزش تعیین می‌کند و مراحل پیشین طرح آموزش خود را مورد ارزیابی قرار میدهد.

گیلبرت (۱۳۶۴) روش‌های معمولی ارزشیابی را بر اساس سه حیطه یادگیری تعریف می‌کند و این سه حیطه را شامل حیطه مهارت‌های ارتباطی (نگرشی)،

بود. هر کدام از سوالات در رابطه با مشکلات ارزشیابی دارای سه گزینه می‌باشد که در تجزیه و تحلیل برای هر کدام امتیازاتی بشرح ذیل در نظر گرفته شده است:

کاملاً نامناسب = ۱، تا اندازه‌ای مناسب = ۲، کاملاً مناسب = ۳.
برای تعیین وجود یا عدم وجود مشکل در ابعاد مختلف با توجه به موردی که علامت زده شده بود جمع نمرات و میانگین محاسبه گردید. افرادی که جمع نمراتی کمتر از میانگین داشتند دارای مشکل زیاد و کسانی که جمع نمراتی بالاتر از میانگین داشتند با مشکل کم به حساب آورده شدند. همچنین در رابطه با نکات مورد نظر در قسمت اهداف میانگین درصد مشکلات زیاد در هر هدف محاسبه و سپس با مقایسه آن با درصد سوالات، در صورتی که دارای درصدی بالاتر از میانگین بودند افرادی با مشکلات زیاد در آن بعد به حساب آورده شدند. بمنظور تجزیه و تحلیل اطلاعات از روش آمار توصیفی جهت تنظیم جداول توزیع فراوانی و نسبی، تعیین میانگین و انحراف معیار و آمار استنباطی جهت کشف و تعیین روابط بین متغیرهای تحت بررسی استفاده گردیده است.

۲- هنگام پژوهش سرپرستی دانشجویان پرستاری را در مراکز آموزشی درمانی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی ایران جهت آموزش بالینی عهده‌دار بودند.

۳- مسئولیت آموزش بالینی را در گروههای جراحی - داخلی، کودکان، روانی، مدیریت، مادران و نوزادان عهده‌دار بوده‌اند.

۴- مایل به همکاری و تکمیل پرسشنامه بوده‌اند.

د- محیط پژوهش:

در این پژوهش دانشکده پرستاری و مامائی دانشگاه علوم پزشکی ایران به عنوان محیط پژوهش در نظر گرفته شده است:
و- ابزار گردآوری داده‌ها:
در این پژوهش داده‌ها از طریق پرسشنامه گردآوری شده است.

روش تجزیه و تحلیل داده‌ها:

در این پژوهش یک متغیر شامل مشکلات مریبیان هنگام ارزشیابی بالینی که در رابطه با ویژگیهای دانشجویان، ابزار ارزشیابی و محیط و زمان کارورزی و همچنین یک سری اطلاعات دموگرافیک مریبیان مورد بحث و بررسی قرار گرفت. معیار سنجش محاسبه وضعیت مشکلات مریبیان بر اساس گزینه‌ها مشخص شده

پرستاری دانشکده پرستاری و مامائی دانشگاه علوم پزشکی ایران و همچنین مریبیان حق التدریسی که در امر آموزش بالینی دروس جراحی - داخلی، کودکان، مدیریت، روانی، و مادران و نوزادان شرکت داشتند واحدهای مورد پژوهش و جامعه پژوهش را تشکیل داده‌اند.

ج- نمونه پژوهش:

گزینش نمونه‌ها در این پژوهش با توجه به اهداف مورد مطالعه صورت گرفته است. به منظور تعیین حجم نمونه با توجه به وسیع نبودن جامعه مورد پژوهش کلیه نمونه‌ها در این پژوهش شرکت داده شدند. لذا نمونه‌ای به حجم ۶۷ نفر مشتمل بر کلیه مریبیان دانشکده پرستاری و مامائی که مسئولیت سرپرستی کارورزی دانشجویان پرستاری را هنگام پژوهش به عهده داشتند انتخاب شدند.

ه- مشخصات واحدهای مورد پژوهش:

۱- افراد نمونه با مشخصات ذیل انتخاب شدند:
۱- عضو هیئت علمی یا غیر هیئت علمی یا مریبی حق التدریس دانشکده پرستاری و مامائی دانشگاه علوم پزشکی ایران بوده‌اند.

میزان نگرش دانشجویان، تناسب نکات مندرج در فرم ارزشیابی در مورد احترام گذاشتن دانشجو به مربی و پرسنل و بیماران و بالاخره تطبیق نمره تعیین شده برای هر یک از نکات مورد ارزشیابی بوده است. در رابطه با چهارمین سؤال پژوهش یعنی "مشکلات مریبان در رابطه با محیط و زمان کارورزی"، نتایج نشانگر این نکات بودند: بیشترین مشکل مریبان در رابطه با تناسب وسایل و امکانات موجود در بخش برای تمرین دانشجویان، گنجایش بخش نسبت به تعداد دانشجویان، عدم تناسب سنجش مهارت بالینی دانشجویان در نوبت کاری شب و عدم تناسب ساعت کارورزی دانشجویان در نوبت کاری شب بوده است. در ارتباط با پنجمین سؤال پژوهش یعنی "ارتباط بین ویژگیهای مریبان و میزان مشکلات"، نتایج بدست آمده نشان داد که بیشترین مشکل در رابطه با ویژگیهای دانشجویان پرستاری و محیط و زمان کارورزی را مریبانی با سن بالاتر از ۴۵ سال و بیشترین مشکل در رابطه با محیط و زمان کارورزی را مریبان با سنین بین ۳۵-۳۹ سال داشتند. در نظری بیشتر از ۱۵ سال بودند. بیشترین درصد افراد (۹۲/۵٪) هنگام پژوهش در بخش‌های جراحی، داخلی سرپرستی آموزش بالینی دانشجویان را عهده‌دار بودند.

نتیجه‌گیری نهائی از یافته‌ها

نتایج بدست آمده در رابطه با اولین سؤال پژوهش یعنی "ویژگیهای مریبان پرستاری" مشخص نمود که بیشترین درصد واحدها (۳۴/۳٪) دارای سن بین ۴۰-۴۴ سال و بیشترین واحدها را (۹۷٪) خانم‌ها تشکیل می‌داند. که از این تعداد ۵۳ نفر (۷۹/۱٪) متاهل و ۵۰ نفر (۸۹/۲٪) دارای فرزند بودند. ۴۱ نفر (۶۱/۲٪) واحدها دارای تحصیلات فوق لیسانس و ۱۱ نفر (۱۶/۴٪) دانشجوی فوق لیسانس بودند. ۲۷ نفر دارای مدرک تحصیلی فوق لیسانس در رشته آموزش پرستاری و ۱۹ نفر (۴۱/۳٪) فوق لیسانس‌ها دارای گرایش جراحی - داخلی بودند. ۳۹ نفر واحدهای مورد پژوهش عضو غیر هیأت علمی و ۲۸ نفر عضو هیأت علمی بودند. بیشترین واحدها (۳۳نفر، ۴۹/۲٪) دارای سابقه خدمتی بین ۱۰-۱۹ سال و ۱۵ نفر (۲۲/۳٪) دارای سابقه خدمتی کمتر از ۲ سال بودند. بیشترین واحدها (۱۷ نفر، ۴۶/۴٪) دارای سابقه تدریس

1- chi square

(۱۳۶۲) دروس اخلاقی پرستاری و قوانین و مقررات حرفه‌ای جزء دروس پرستاری نمی‌باشد، پیشنهاد می‌شود اولاً دروس فوق در برنامه دانشجویان گنجانیده شود. ثانیاً انتظارات مربیان، پرسنل و بیماران از دانشجوی پرستاری دقیقاً مشخص شده، به او آموخته شود که ازاو چه انتظاری دارند تا با در نظر گرفتن آن نکات، ارزش یابی دقیق‌تری انجام شود.

۴- مورد دیگری که برای مربیان ایجاد مشکل نموده است تطبیق نمرات تعیین شده برای هر یک از نکات مورد ارزشیابی بوده است. به نظر می‌رسد که معیارهای تعیین شده ارزش واقعی نکات مندرج در فرم ارزشیابی را ندارد. لذا پیشنهاد می‌شود هر یک از نکات مورد انتظار در فرم ارزشیابی به نسبت اهمیت و اولویت مورد سنجش قرار گرفته، در صورت لزوم ضریبی بر اساس معیار تعیین شده برای هر کدام از نکات مندرج در نظر گرفته شود تا نمرات تعیین شده ارزش واقعی آن نکته را دارا باشند.

۵- نکته دیگری که برای مربیان ایجاد مشکل نموده است ارائه تکالیف دانشجویان متاهل و شاغل در موعد مقرر بوده است. شاید بتوان گفت که چون دروس نظری را در کلاس می‌گذرانند

نظر خواهی از آنان در تدوین فرم ارزشیابی بوده است. به دلیل اینکه اکثر مربیان دارای سن بین ۱۰-۴۴ و سابقه خدمتی ۱۹-۴۰ سال و همچنین سابقه تجربه آموزشی بیشتر از ۱۵ سال بوده‌اند، نظرات آنان در تدوین فرم ارزشیابی مفید و موثر خواهد بود.

لذا پیشنهاد می‌شود از نظر آنان در تدوین فرم ارزشیابی استفاده شود. ۲- دومین موردی که مربیان دارای مشکل زیاد بودند مرتبط نبودن فرم ارزشیابی با موقعیت‌های موجود در محیط کارورزی بوده است که به نظر میرسد دلیل آن عدم تطابق فرم ارزشیابی با بخش‌های مربوطه باشد. لذا پیشنهاد می‌شود با توجه به محیط‌های بالینی موجود فرم ارزش‌یابی بر اساس بخش تدوین گردد تا ارزشیابی بالینی دقیقاً متناسب با بخش مورد نظر باشد.

۳- مورد دیگری که مربیان با آن دارای مشکل زیاد بودند تناسب نکات مندرج در فرم ارزشیابی جهت سنجش میزان نگرش دانشجویان، همچنین تناسب نکات مندرج در رابطه با اخلاق پرستاری و قوانین و مقررات حرفه‌ای بوده است. با توجه به اینکه در حال حاضر بر اساس مصوبات ستاد انقلاب فرهنگی

ارتباط با وضعیت تأهل مربیان و مشکلات ارزشیابی، نتایج نشان دادند که بیشترین مشکل در رابطه با ویژگیهای دانشجویان و ابزار ارزشیابی را مربیان متاهل و بیشترین مشکل در رابطه با محیط و زمان کارورزی را مربیان مجرد داشته‌اند.

در ارتباط با سنوات خدمتی و میزان مشکلات ارزشیابی در رابطه با ویژگیهای دانشجویان، محیط و زمان کارورزی، بیشترین مشکل را مربیان با سابقه خدمتی ۱۹-۱۰ سال و بیشترین مشکل را در رابطه با ابزار ارزشیابی، مربیان با سابقه خدمتی بالاتر از ۲۰ سال داشتند. در ارتباط با سابقه آموزشی مربیان و مشکلات ارزشیابی مشخص شد که بیشترین مشکل را در رابطه با ویژگیهای دانشجویان و ابزار ارزشیابی مربیان با سابقه آموزشی ۱۰-۱۴ داشتند و بیشترین مشکل در رابطه با محیط و زمان کارورزی را مربیانی داشتند که سابقه آموزشی آنها بین ۵-۹ سال بوده است.

پیشنهادات برای کاربرد یافته‌ها:

الف: آموزش پرستاری

۱- بیشترین موردی که مربیان با آن دارای مشکل زیاد بودند نحوه

مشکل در رابطه با عدم تناسب وسایل و امکانات موجود در بخش جهت آموزش بالینی دانشجویان بوده است. پیشنهاد می‌شود مسؤولین خدمات پرستاری با هماهنگی مسؤولین دانشکده وسایل و امکاناتی جهت انجام روش‌های بالینی تهیه و در اختیار دانشجویان قرار دهند تا محیط کارورزی از نظر آموزش بالینی بهتر قابل بهره‌برداری گردد.

پیشنهادات برای پژوهش‌های بعدی:

- نتایج حاصل از پژوهش نشان داد یکی از مواردی که مریبان با آن دچار مشکل زیاد بودند دانشجویان پسر بوده‌اند. پیشنهاد می‌شود پژوهشی تحت عنوان بررسی مشکلات موجود در ارزشیابی بالینی در رابطه با دانشجویان پسر انجام شود.
- نتایج حاصل نشان داد یکی دیگر از موارد مشکل آفرین، در رابطه با دانشجویان متاهل و شاغل بوده است. پیشنهاد می‌شود پژوهشی تحت عنوان بررسی مشکلات ارزشیابی بالینی در رابطه با دانشجویان پسر و دختر شاغل و متاهل انجام شود.
- یافته‌های پژوهش نشان داد نکته دیگری که مریبان با آن دچار

۲- نکته دیگری که مریبان با آن دارای مشکل زیاد بوده‌اند عدم تناسب کارورزی در شب بوده است. به نظر می‌رسد در کارورزی شب مشکل وجود دارد. لذا پیشنهاد می‌شود مراکز کارورزی در شبها مورد بررسی قرار گیرند و در صورتی که بخش‌ها در شب فعال نیستند برای کارورزی در شب در نظر گرفته نشوند یا بطورکلی اهداف آموزش بالینی مجدداً مورد بررسی قرار گیرند و مناسب با اوقات کاری بیمارستانها و نیاز جامعه برنامه‌ریزی شوند.

۳- مورد دیگری که مریبان با مشکل زیاد مواجه بوده‌اند عدم تناسب گنجایش بخش نسبت به دانشجو می‌باشد که احتمالاً علت آن تراکم دانشجو در یک نوبت کاری خاص یا یک بیمارستان خاص می‌باشد. لذا پیشنهاد می‌شود با توجه به اطلاعات بدست آمده، دانشجویان در بین ساعات کاری صبح و عصر توزيع شوند یا از مراکز درمانی بیشتری چهت کارورزی استفاده شود و این برنامه‌ها بصورت چرخشی باشد تا کیفیت آموزش در ساعات خاص تحت الشعاع قرار نگیرد.

ج: خدمات پرستاری

نتایج بدست آمده از این پژوهش مشخص نمود که بیشترین

تکالیف جنبه تکراری و وقت‌گیر پیدا کرده‌اند لذا با توجه به اینکه دانشجویان دوره نظری را در کلاس درس می‌گذرانند می‌توان از انجام تکالیف نظری دانشجویان در بالین کاست و بیشتر بر مهارت‌های بالینی تاکید کرد تا از شدت مشکل کاسته شود.

ب: در رابطه با مديريت آموزش:

۱- یکی از مشکلات مریبان هنگام ارزشیابی بالینی در رابطه با حضور دانشجویان شاغل و متاهل در موعد مقرر در مراکز کارورزی بوده است. با توجه به اینکه دانشجویان هنوز شایستگی لازم جهت کار در بالین را کسب نکرده‌اند لذا پیشنهاد می‌شود در مورد بکارگیری آنان در مراکز درمانی تجدید نظر شود. در ضمن حتی الامکان محلهای کارورزی دانشجویان متاهل در نزدیک محل زندگی آنان در نظر گرفته شود و در صورتی که دارای فرزند می‌باشند ترتیبی اتخاذ شود که بتوانند از مهدکودک مراکز درمانی استفاده کنند. همچنین با توجه به موقعیت جغرافیایی مراکز درمانی ترتیبی اتخاذ شود که دانشجویان بتوانند جهت ایاب و ذهاب از وسایط نقلیه کارکنان بیمارستان استفاده کنند.

منابع	ارزشیابی بالینی دانشجویان	مشکل زیاد بودند ابزار ارزشیابی بالینی بوده است. پیشنهاد می شود پژوهشی تحت عنوان بررسی مشکلات مریبان در رابطه با ابزار ارزشیابی بالینی انجام شود.
1- Biddle , chuck."The education of nurses oportunities for The nurses educator". journal of nursing education. vol 31. No 2. February 1992.	پرستاری انجام شود.	۷- بر اساس مطالعات انجام شده پیشنهاد می شود یک بررسی تحت عنوان تعیین نیازهای آموزشی مریبان پرستاری در رابطه با ارزشیابی بالینی دانشجویان پرستاری انجام شود.
2- coates , vivien & chumbers , mary. "Evaluation of Tools To assess clinical competence". Nurse educion Today. 1992		۸- یافته های پژوهش نشان دادند بطرکلی هنگام ارزشیابی بالینی مشکلات متعددی وجود دارد. بر اساس تجربیات پژوهشگر پیشنهاد می شود پژوهشی تحت عنوان ارزیابی برنامه های آموزش بالینی تدوین شده توسط ستاد انقلاب فرهنگی با نیاز جامعه انجام شود.
3- Grigsby, karen & Beeker. "Managerial issues associated with program evaluation in school of nursing." journal of nursing education. Vol 31. No 9. 1992		۹- با توجه به اینکه این پژوهش در دانشکده پرستاری - مامائی دانشگاه علوم پزشکی ایران انجام شده است پیشنهاد می شود این پژوهش در دانشگاههای دیگر نیز انجام شود.
4- Orchard, carol. "Factors that interfere with clinical judgments of student's performance". journal of nursing education. vol 31.No 7. september 1992.		۱۰- این پژوهش تحت عنوان بررسی مشکلات مریبان هنگام ارزشیابی بالینی دانشجویان پرستاری انجام شده است لذا پیشنهاد می شود پژوهشی تحت عنوان عوامل موثر در ایجاد مشکلات ارزشیابی بالینی نیز انجام شود.
5- Tylor, lillis & lemone. Faundamentals of nursing. philadelphia: lippincott co. 1989.		۶- با توجه به نتایج حاصل از این پژوهش به طور دقیق ارتباط سابقه بالینی و مشکلات موجود در ارزشیابی بالینی را نشان نداد اما در یکی دو مورد نشان داد کسانی که دارای سابقه خدماتی بالینی کمتر از دو سال هستند دارای مشکل زیاد می باشند. پیشنهاد می شود پژوهشی تحت عنوان تاثیر سابقه خدمات بالینی بر آموزش و